

A rendezetlen számla miatt bírósághoz fordulnak

Kacsások a pácban, valamint a rókamese

Több tízezer madarat neveltek föl egy Bács-Kiskun megyei cég megbízásából dél-alföldi kacsatenyésztők az elmúlt fél évben, pénzt azonban nem láttak belőle. A cég szerint a tenyésztők tartoznak nekik. Mindkét fél pert fontolgat.

Még tavaly decemberben vállalta el az Ópusztaszeren élő Huszár Zoltán, hogy a Bács-Kiskun megyei Városföldi Agrárgazdaság Rt. megbízásából felnevel öt ezer, Franciaországból származó kacsát 3,25 kilós vágósúlyra. Huszár nagyjából félmillió forintot remélt a hízott szárnyasokért. A férfi szerint a kacsák nagyon gyenge minőségűek voltak, idő előtt elhullott belőlük kilencszáz darab. A maradék több mint négyezer állatot elvitték, és levágták. Mint mondta, ötszáz ezer helyett csak kétszáz ezer forintot kapott, ami csak a költségeit fedezte: áram- és állatorvosi számláját ebből fizette ki. A kétszáz ezer azonban csak úgy kapta meg, ha elvállal még haterő-ötszáz kacsát. A férfi – más megoldás híján – belement a szerződésbe, amit gyógykezelés alatt álló feleségével írtak alá.

Miután a második „turnussal” is végzett, azt is elvitték – igaz, az „áru” az előírtnál könnyebb volt. Elmondta: összesen öt ezer nyolcszáz kacsát adott le, mínusz a megengedett természetes elhullási arányon, öt százalékon belüli volt, ami tovább csökkent azzal, amit a róka vitt el. Számítása szerint így a második garnitúráért ötszázharmincezer forint járt volna neki – a cég azonban ehelyett négyszázhetvenöt ezer forintnyi tartozást hozott ki az egyenlegből. A számára érthetetlen elszámolással a férfi nem tudott mit kezdeni, pereskedésre viszont nincs elég pénze – noha rajta kívül, mint mondta, még legalább másik öt tenyésztő is így járt.

A Bács-Kiskun megyei Bodoglárán Kiss Sándor összesen harmincnyolcezer kacsát felhizlaltatva vállalta el, fizetség helyett azonban közel másfél milliót követel tőle a cég. A férfi szerint azal vádolják, hogy „ellopta a kacsákat, és a hizlaláshoz adott tápot”, holott minden élő jószágot elszállítottak tőle. A szerződés értelmében – ami Kiss szerint ceruzával készült és a vezérigazgató alá sem írta – 49+6 nap alatt

kellett volna a kellő súlyúra hizlaltatni a madarakat, de a cégtől kapott rossz minőségű táptól még hetven nap alatt sem érték el ezt. Amikor a férfi egy másik, hasonlóan járt tenyésztővel együtt reklamálni próbált a cég vezetőjénél, az biztonsági őrökkel vezetette ki őket.

– Úgy gondolom, megoldoztam a pénzemért, és nem követtem el semmit: nem hagyhatom annyiban a dolgot – mondta Kiss, aki azon tanakodik, bírósághoz fordul, hogy megkapja a jussát.

Egészen másképp látja a kialakult helyzetet a Városföldi Agrárgazdaság Rt. kereskedelmi igazgatója, Vidmann Zoltán, aki szerint a tenyésztők jelentős minőségű koca a leadott kacsák száma. Kissnél nagyjából hatszáz, Huszárnál százötven kacsának kelt lába, azaz sem az elhullási naplóban, sem az elszállított állatok között nem volt nyomuk. Kiss a vezető szerint nem volt hajlandó távozni és megfenyegette őt, ezért volt szükség a biztonságiakra. A táp minőségéről elmondta: ugyanazzal a táppal Kiss az előírt súlynál nehezebb, míg Huszár jóval könnyebb vágóállatokat hizlalt. A megengedett ötszázalékosnál mindkét tenyésztőnél jelentősen magasabb volt az elhullási arány. A rókák pusztítására reagálva Vidmann elmondta: valószínűleg az ország teljes rókaállománya ezen a környéken garázdálkodik, máshogy nemigen képzelhető el ekkora hiány. A cég a számára nem kielégítő magyarzatok miatt valószínűleg feljelentést tesz, így az ügy mindenképpen a bíróságon folytatódik.

T. R.

ELŐLEG

A tenyésztők emellett termelési előleget is felvették a cégtől a megfelelő tartási körülmények kialakítására – Kiss ötszáz-, Huszár kétszáz ezer forintot, a leadott kacsák után pedig szintén pénzt kaptak.

A vásárhelyi Emlékpont megnyitójára a kételkedőket is meghívják

Szembenézni a múlttal

Az Emlékpontban egy város néz szembe a múltjával, és ez azért fontos dolog, mert ugyanezt az ország még nem tette meg – mondja a vásárhelyi polgármester a pénteken megnyitójára a város egyik nevezetessége legyen a turisták szemében is. Lázár János azt mondja, a városi önkormányzat számára nem jelent nagy terhet a működtetés.

Mindenkit meghív az Emlékpont péntek délutáni megnyitójára a vásárhelyi önkormányzat: azokat is, akik az elmúlt hónapokban bírálták a múzeum megépítésének tervét. Lázár János polgármester lapunk kérdésére azt mondta, bíznak abban, hogy nem csak a vásárhelyiek számára lesz érdekes az új kiállítóhely, hiszen az országban az elmúlt évtizedben csak itt épült új múzeum. Ez a beruházás a polgármester szerint egy négy éve indult új fejlődési periódus fontos állomása és jelképe, sikertörténet.

– Itt egy közösség vállalja azt, hogy szembenéz a múltjával, és ez azért komoly dolog, mert e folyamat Magyarországon még nem indult el, pedig már tizenhat éve időszerű – mondja Lázár János. – Míg például Lengyelországban nyíltan beszélnek az elmúlt rendszerről az emberek, mi, magyarok többnyire hallgatunk. Ennél pedig még az is jobb, ha a beszélgetés esetleg szenvedélyes vitává válik. Am ez a mú-

Lázár János polgármester szerint tizenhat éve elérhető kérdésekre ad választ a kiállítás

Fotó: Tésik Attila

zeum nem akar vitakozni senkivel, nem akar ítélni senki fölé, inkább lehetőséget biztosít arra, hogy az ember nyugodtan szembenézzen a saját, személyes múltjával is. Ugyanakkor aki végigmegy a kiállításon, a város történetének részesévé válik, ami szerintem elsősorban az én generációm számára fontos, de mindenkinek meghatározó élmény lehet.

– Itt a huszonegyedik század

csúcstechnológiája jeleníti meg a múltat, a vizuális kultúra nyelvén is, és ugyanakkor személyesen. Oktatási célokat is szolgál; általános és középiskolai történelemórákat tartanak itt, emellett a fiatalok ízlésének megfelelő közösségi hely lesz.

Akik bírálták a tervet, azok elsősorban pénzügyi érveket hoztak. A kérdésre, bírja-e majd a működtetés terheit a város, a polgármester azt mondta: ennél

nagyobb terhet is elbíra vásárhelyi önkormányzat. Lázár valahol megérti azokat, akik elsősorban pénzügyi okokra hivatkozva helytelenítették a beruházást. Am szerinte nem szabad elfelejteni, hogy ma a kultúra az a terület, amelyben a jó befektetés tényleg megtérül.

– Fölélhettük volna ezt a pénzt, elkölthettük volna béremelésre vagy másra, ez döntés kérdése. De azt sem szabad elfelejteni, hogy az elmúlt években uszoda, nyugdíjaslakópark épült, milliárdos útfelújítási program indult a városban, új intézmények nyíltak, működtetjük a szociális ellátórendszert – és ezen túl készült az Emlékpont. Így kerek a történet. Tizenötöt dolgoznak majd itt, és vigyáztunk arra, hogy a működtetés – így az energiatárolás is – gazdaságos legyen. Én azt javaslom mindenkinek, akinek kétségei vannak, hogy előbb nézze meg pénteken vagy a következő napokban a kiállítást, és azután mondja el a véleményét.

B. A.

VÁROSI NEVEZETESSÉG

A múzeumok iránt az utóbbi években megnőtt az érdeklődés Magyarországon, megyénkben is. Szegeden megtörtént, ami eddig talán soha: sorok álltak a Munkácsy-kiállítás utolsó napján a köznevelési palota lépcsőjén. A vásárhelyi Emlékpont eleve úgy készült, hogy a város egyik nevezetessége legyen.

Civilizálódik a „rég” Holt-Maros

Földdel töltik fel a „rég” Holt-Maros Traktor utcához közel eső szakaszát Szegeden. Jogerős engedély alapján dolgoznak, a feltöltés a környezetvédelmi hatóság szerint is indokolt.

– Most, a Holt-Marosnak ezzel a részével az a helyzet, hogy „körbelakott”, beépített rész övezi a mocsaras területet, tehát az emberi érdek a meghatározóbb – mondta lapunknak Kardos Sándor, az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (Ati-

kövífe) igazgatója. A zöldhatóságot azért kerestük meg, mert többben telefonáltak szerkesztőségünkbe: aggódnak az élővilágról.

Ha ez a holtág szakasz nem beépített terület lenne, hanem például mezőgazdasági művelés alatt álló földet vennék körbe, akkor a környezetvédelmi hatóság

minden bizonnyal ellenkező vélemény alakított volna ki.

A Holt-Maros Traktor utcai területének elmozdítása már olyannyira előrehaladt, hogy rehabilitációja – a holtág más szakaszaitól eltérően, ahol azt korábban végre is hajtották – már nem lehetséges. Inkább veszélyforrás, mint megőrzendő élőhely, ha például egy kannányi fáradt olajtól itt szabadulna meg egy felelőtlen személy, az egész

holtág szakaszon talajcsere kelte végrehajtani, óriási pénzért. Ilyen vagy hasonló, könnyen bekövetkező környezeti katasztrófa megelőzésnek is tekinthető a feltöltés. A Szegedi Vízközmű Működtető és Fejlesztő Rt. egyébként egy csatorna nyomvonal helyén kitermelt földet helyez el itt. Teljes értékű termőtalajról van szó, így későbbi hasznosítása is szóba jöhet.

F. CS.

Hatvanmillióba kerül a rekonstrukció – Hét cég dolgozik az intézményben

Csatatérre vált a nagyszínház a nyári szünetben

A függöny helyén hatalmas nejlónfólia lóg a Szegedi Nemzeti Színházban, ahol már felszedték a színpad elkorhadt régi padlózatát, és megkezdtek az új fenyődeszkák lefektetését. Hét kivitelező cég működik közre a hatvanmillió forintba kerülő átfogó felújításban, amelynek szeptember elsejére be kell fejeződnie.

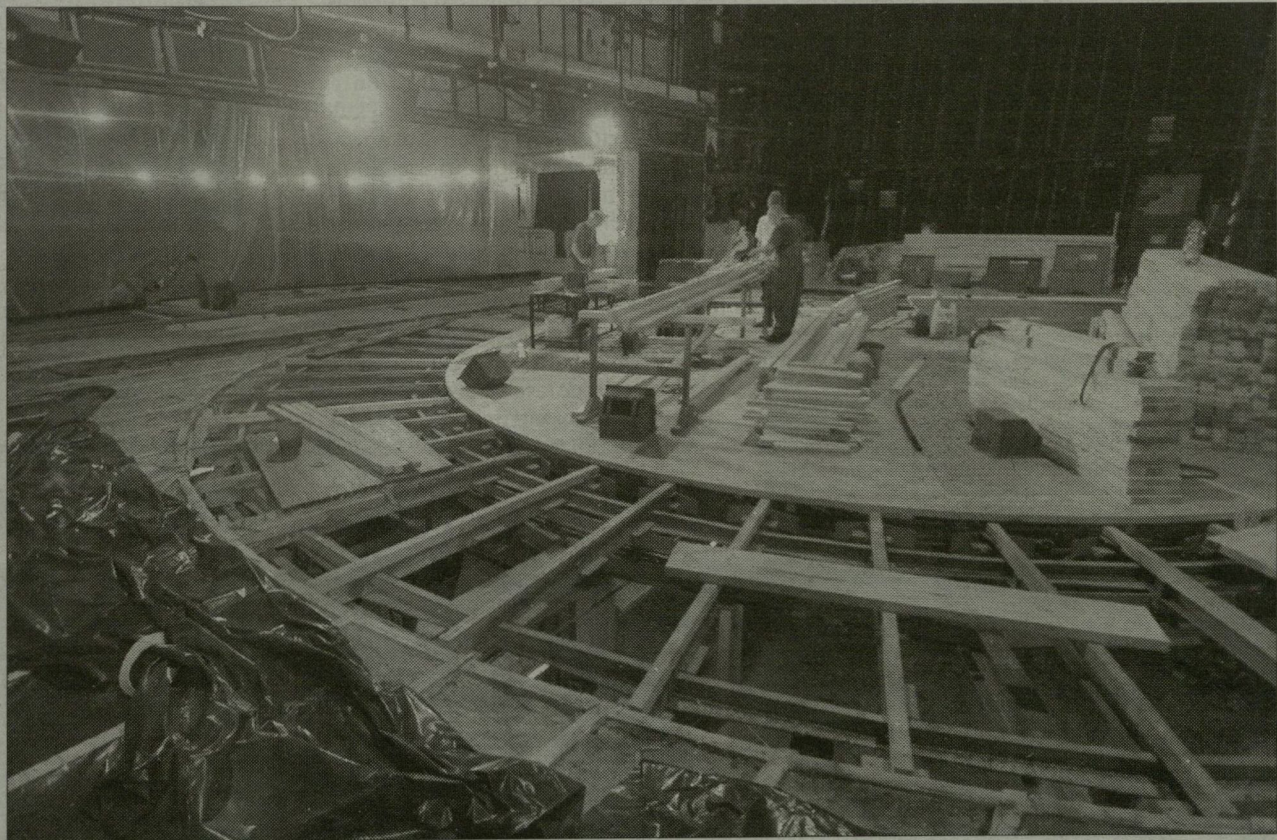
A társulat tagjait kitiltották a csatatérre vált Szegedi Nemzeti Színházból ezen a nyáron. A színpad most a legveszélyesebb terület: felszedték az elkorhadt deszkákat, könnyen lezuhanhat, aki arra téved. Az 1986-os átadás óta nem végeztek komolyabb felújítást a teátrumban, így elengedhetlenné vált a rekonstrukció. Húsz év alatt teljesen amortizálódott a színpad, ezért most nemcsak a teljes padlózatot, hanem a színpad alatti forgó elhasznált kerekeit is ki kell cserélni. Krizsán István műszaki igazgató szerint a színpadhoz a korábbihoz 2 milliméterrel vastagabb, kiváló minőségű, speciális fenyődeszkát használnak. Az új padlónak négyzetméterenként 500 kilogrammos terhelést kell majd bírnia. Folyamatosan ellenőrzik a beépített faanyagot, hogy az új színpad hosszú élettartamú lehessen. Persze ehhez arra is szükség lenne, hogy díszlettervezők ne tonnás vasmonstrumokat álmodjanak rá, amelyek szinte felszántják a padlót.

– Ahogy az autópályák is hamar tönkremennének, ha rendszeresen harkosik járnának rajtuk, a színpad sem bírja

sokáig az extrém igénybevételt – jegyzi meg a műszaki igazgató, akitől azt is megtudjuk, hogy a közbeszerzési eljárás nyerteseként most ugyanaz a gyomaendrői cég végzi a javítást, amelyik két

évtizeddel korábban, az átépítés idején a színpadot készítette. Az akkori munkások egyike ma a cégvezető. A színpad persze csak egy a sok javítandó elem közül.

Kicsérlik a ponthúzó pultokat, felújítják a vasfüggöny vezérlését is. A mintegy hatvanmillió forintba kerülő szerteágazó rekonstrukciót hét cég végzi. Egyszerre általában 18-20 munkás

Veszélyes üzem: a színpad teljes padlózatát kicserélik

Fotó: Segesvári Csaba

LÁNGMENTESÍTETT FÜGGÖNY

Ciki volt már a kopott, szakadozott, helyenként lyukas, toldozott-foldozott bársonyfüggöny. Most ezt is lecserélik: egy pesti cégnél már varrják a speciális, lángmentesített, külföldről hozott anyagból az aranyrojtokkal díszített újat, ami a korábbihoz sokkal mutatósabb lesz.

dolgozik a nagyszínházban. Megkezdtek a színpad gépészeti felújítását is, szerelik a hívó-utasító hangrendszert, festik az előcsarnokot. A nézőteret most nem függöny, hanem hatalmas nejlónfólia választja el a színpadtól, így próbálják védeni a széksorokat és a kárpitot. Ha a nagyobb munkákkal végeztek, felcsiszolják és lakkozzák a kopott nézőtéri padlót is – azt ígéri, úgy csillog-villog majd, mint újkorában.

A gördülékeny színházi munkához elengedhetetlen javítások mellett akadnak szembetűnő változások is. A páholyok előtti folyosókat bordó szőnyegekkel borítják majd, mert a késve érkező nézők cipőjének kopogása behallatszott, zavarta az előadást.

Krizsán István szerint a tervek szerint haladnak, így a felújítást szeptember 1-jére biztosan befejezik. A színpadot már augusztus 15-én átadják, a próbatermi próbák augusztus 20-a után megkezdődhetnek.

H. ZS.